

פרשה וירא תשפ"ד

וַיְהִי כְּהוֹצִיאֵם אֹתָם הַחוּצָה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶט עַל-נַפְשְׁךָ אֶל-תַּבְּיֵט אַחֲרָיֶךָ
וְאֶל-תַּעֲמֵד בְּכָל-הַכְּנָר הַהֵרָה הַמֶּלֶט פֶּן-תִּסָּפֶה:
וּתְבַט אֶשְׁתּוֹ מֵאַחֲרָיו וְתֵהִי נְצִיב מֶלֶח:

רמב"ן

וענין איסור ההבטה אמר **רש"י** אתה הרשעת עמהם ובזכות
אברהם אתה ניצל אינך רשאי לראות בפורענותן

ועוד בו ענין כי הראות באויר הדבר ובכל החליים הנדבקים יזיק
מאד וידביקים וכן המחשבה בהם ולכן יסגר האיש המצורע וישב
בדד (ויקרא יג מו) וכן נשוכי חיות השוטות ככלב השוטה וזולתו
כאשר יראו המים וכל מראה יחזו בהם דמות המזיק וישתטו וימותו
כמו שאמרו במסכת יומא (יומא פ"ד) והזכירוהו אנשי הטבע ולכן
היתה אשתו של לוט נציב מלח כי באתה המכה במחשבתה כאשר
ראתה גפרית ומלח היורד עליהן מן השמים ודבקה בה

וקרוב אני לומר כי בהשחית ה' את הערים האלה היה המלאך
המשחית עומד בין הארץ ובין השמים נראה בלהב האש כענין
במלאך המשחית אשר ראה דוד (דהי"א כא טז) ולכן אסר להן
ההבטה

ובפרקי דרבי אליעזר (כה) כענין הזה אמרו להם אל תביטו
לאחוריכם שהרי ירדה שכינתו של הקב"ה להמטיר על סדום ועל
עמורה גפרית ואש עירית אשתו של לוט נכמרו רחמיה על בנותיה
הנשואות בסדום והביטה לאחריה לראות אם הולכות הן אחריה
וראתה אחורי השכינה ונעשית נציב מלח:

